

παλιατζίδικο

παλιατζίδικο, το, ουσ. [<παλιατζής + κατάλ. -ίδικο]. **1.** το κατάστημα του παλιατζή: «κάθε απόγευμα επιστρέφει στο παλιατζίδικό του και ξεφορτώνει αυτά που έχει αγοράσει απ' τις γειτονιές». **2.** οποιοδήποτε παλιό και φθαρμένο αντικείμενο χωρίς καμιά αξία, η παλιατζούρα: «τι παλιατζίδικο πράγμα είναι αυτό που έβαλες στο σαλόνι σου!». **3.** σπίτι ή χώρος φορτωμένος με πολλά ετερόκλητα αντικείμενα και χωρίς πολύ φως ή καλό εξαερισμό: «με κάλεσε κι μένα, αλλά μόνο που σκέφτομαι ότι θα περάσω το βράδυ μου στο παλιατζίδικό του, με πιάνει ταραχή». **4.** στον πλ. **τα παλιατζίδικα**, εκείνη η περιοχή της πόλης στην οποία είναι συγκεντρωμένα πολλά παλαιοπωλεία ή όλα τα παλαιοπωλεία: «κάθε τόσο πηγαίνει στα παλιατζίδικα, μήπως και βρει κανένα πράγμα αξίας». (Λαϊκό τραγούδι: *κάτω στα παλιατζίδικα μας πιάσανε ντουμάνι και κει που πίναμ' αργιλέ πλακώσαν πολιτσίμάνοι*).

- είναι για τα παλιατζίδικα, (για πράγματα), βλ. φρ. είναι για τον παλιατζή, λ. [παλιατζής](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας